

Enhed		Samlenotat til ECOFIN 7. november 2014	
International Øko- nomi			
Sagsbehandler DEPTLK	1.	Forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner (FTT) - <i>Status</i> KOM(2013)71 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
Koordineret med			
Sagsnr. 2014 - 20094			
Doknr. 175796	2.	Standardiserede momsafgivelser - <i>Orienterende debat</i> KOM(2013)721 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
Dato 03-11-2014			
	3.	Moder/datterselskabsdirektivet - <i>Politisk aftale</i> KOM(2013)814 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
	4.	Betalingstjenestedirektivet og forordning om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner - Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse. KOM (2013)547, KOM (2013)550 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	Side 3
	5.	Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken - <i>Udkast til rådskonklusioner</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	
	6.	Opfølgning på Det Europæiske Råd d. 23.-24. oktober 2014 - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Udgået
	7.	Klimafinansiering - <i>Udkast til rådskonklusioner</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og	

Finansministeriet

8. Evaluering af det styrkede tilsynssamarbejde i EU28 (EBA mv.)
- *Udkast til rådskonklusioner med henblik på vedtagelse uden drøftelse*
KOM(2014)508, KOM(2014)509.
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet
9. Kreditinstitutters bidrag til afviklingsfonde
- Tidlig forelæggelse
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet
10. Revision af direktiv om forsikringsformidling (IMD)
- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse.
KOM(2012)360
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet
11. Forordning vedr. rapportering og gennemsigtighed for værdipapirfinansieringstransaktioner
- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse.
KOM(2014)40
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet
12. Forslag til ændringsbudget 6 til EU's 2014-budget
- *Udveksling af synspunkter*
KOM(2014) 649
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet

Dagsordenspunkt 4: Betalingstjenestedirektivet og forordning om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner

KOM(2013)547 og KOM(2013)550

Resumé

Kommissionen fremsatte den 24. juli 2013 to forslag vedrørende betalingstjenesteudbydere og interbankgebyrer. De to forslag skal ses i sammenhæng. Det ene forslag indeholder et nyt betalingstjenestedirektiv til erstatning af det eksisterende direktiv på området. Det andet forslag er en forordning om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner. Efter fremsættelse af de to forslag har forhandlinger herom pågået på teknisk niveau.

Direktivet stiller øgede krav til udbydere af betalingstjenester (udbydere af betalings-tjenester kan f.eks. være pengeinstitutter og betalingstjenester kan f.eks. vedrøre kort-, internet- og mobilbetalinger) vedrørende sikkerhed, gennemsigtighed og innovation med henblik på at sikre større retssikkerhed såvel som lavere omkostninger og priser for brugerne. En central ændring i den forbindelse er, at de såkaldte tredjepartsbetalingstjenesteudbydere bliver omfattet af direktivet, bl.a. for at gøre det mere sikkert at benytte disse i forbindelse med betalingstransaktioner. Tredjepartsbetalingstjenesteudbydere kan – mod forudgående tilladelse fra brugeren – tilgå brugers (kundens) betalingskonto hos dennes betalingstjenesteudbyder (typisk et pengeinstitut) og på vegne af brugeren foretage betalinger.

Forordningen introducerer regler om såkaldte interbankgebyrer for korttransaktioner, som i vidt omfang bruges af forbrugere, dvs. forbrugerdebit- og kreditkort, nogle elektroniske betalinger og mobilbetalinger.

Forslagene vil medføre, at dele af lov om betalingstjenester og elektroniske penge skal ændres, samt at en række nye bestemmelser skal tilføjes. Endvidere vil bekendtgørelse om gebyrer ved brug af betalingsinstrumenter i den fysiske handel skulle revideres. Direktivet vurderes at kunne have statsfinansielle konsekvenser, da det kan medføre, at det bliver nødvendigt at ændre den eksisterende Nem-ID-løsning.

Det oprindelige forslag til forordningen havde nogle negative konsekvenser for dankortmodellen. Danmark har derfor lagt en betydelig indsats i at få indført en række ændringer i forordningen for at sikre, at dankortet kan videreføres. Det er vurderingen, at det kompromisforslag, som formandskabet har fremlagt om det ændrede betalingstjenestedirektiv og forslaget til forordning om interbankgebyrer samlet set betyder, at dankortet kan videreføres, idet der dog skal foretages nogle ændringer i den danske regulering af dankortet, herunder i abonnementsmodellen.

Formandskabet har fremlagt kompromisforslag om både det nye betalingstjenestedirektiv og forslaget til forordning om interbankgebyrer. Formandskabet sigter efter enighed i Rådet om forordningen om interbankgebyrer på teknisk niveau forud for ECOFIN d. 7. november 2014, mens der ventes at blive opnået enighed om betalingstjenestedirektivet efter ECOFIN d. 7. november. Der er ikke aktuelt lagt op til en drøftelse af sagerne på ECOFIN d. 7. november.

Baggrund

Kommissionen udsendte i 2010 en grøn bog "På vej mod et integreret europæisk marked for kort-, internet- og mobilbetalinger". I juli 2013 fremsatte Kommissionen forslag til ændring af det eksisterende betalingstjenestedirektiv (Payment Services Directive, PSD) fra 2007.

Det eksisterende betalingstjenestedirektiv fastlægger eksempelvis, hvor lang tid det må tage at overføre penge fra en konto til en anden, samt hvornår der skal tilskrives renter på konti. Direktivet indeholder endvidere regler om gennemsigtighed og information til forbrugere og om tilsyn med de virksomheder, der udbyder betalingskort og andre betalingstjenester, såsom internet- og mobilbetalinger.

Med forslaget til et nyt direktiv vil såkaldte tredjepartsbetalingstjenesteudbydere (TPP, third party payment providers) blive omfattet af direktivet med henblik på at gøre det lettere og mere sikkert at bruge lavprisinternetbetalingstjenester.

Det er Kommissionens vurdering, at EU-markedet for kort- og internetbetalinger, samt mobile betalinger er fragmenteret, hvilket ifølge Kommissionen er en barriere for markedets fremtidige udvikling. Af udfordringer kan nævnes forskellige niveauer af omkostninger for betalingstjenester for forbrugere og handlende i de enkelte lande, forskelle i teknisk infrastruktur, samt forskelle i de lovgivningsmæssige standarder for betalingstjenesteudbydere på tværs af medlemsstaterne.

Kommissionen fremsatte derfor samtidig med det reviderede betalingstjenestedirektiv forslag til forordning om interbankgebyrer (Multilateral Interchange Fees Regulation - MIFR).

Kommissionen vurderer, at den nuværende situation i EU med relativt høje interbankgebyrer øger de handlendes (f.eks. detailforretningers) omkostninger og i sidste ende forbrugerpriserne på trods af, at kortbetalinger bliver mere og mere udbredte. Det er endvidere Kommissionens vurdering, at modellen forhindrer nye aktører i at komme ind på markedet.

Kommissionen finder desuden, at interbankgebyrerne ikke er synlige for forbrugerne, selvom de ifølge Kommissionen udgør to cifrede milliardbeløb i euro hvert år for handlende og dermed forbrugerne. Endvidere varierer niveauet for interbankgebyrer betydeligt mellem medlemsstaterne, hvilket ifølge Kommissionen umiddelbart savner en klar berettigelse og skaber hindringer mellem betalingsmarkederne.

Se bilag 1 for oversigt over de centrale aktører på betalingskortmarkedet.

Indhold

Direktivet

Formålet er at understøtte en videreudvikling af det indre marked for elektroniske betalinger gennem fremme af konkurrencen ved gøre det nemmere for nye aktører at komme ind på betalingsmarkedet, styrke effektiviteten og innovation ved at fremme nye måder og hurtigere måder at betale på fx via internettet.

Tredjepartsbetalingstjenesteudbydere

Direktivforslaget har til formål at gøre det lettere og mere sikkert at bruge lavprisinternetbetalingstjenester, samt at opnå og bearbejde information om kontoindehaveres egne konti ved at inkludere de såkaldte tredjepartsbetalingstjenesteudbydere under reguleringen.

Tredjepartsbetalingstjenesteudbydere er en anden udbyder af betalingstjenester end den, hvor bruger har sin konto, som kan tilgå brugers (kundens) betalingskonto hos dennes betalingstjenesteudbyder (typisk et pengeinstitut) og på vegne af brugeren foretage betalinger. Et eksempel på en lavprisinternetbetalingstjeneste er det svenske firma Trustly, der på anmodning igangsætter betalinger fra brugers konto i et pengeinstitut til modtageren af betalingen.

Disse tredjepartsbetalingstjenester kan – mod forudgående tilladelse – tilgå brugerens netbank uden at kunden selv behøver at åbne netbanken. Målet er at understøtte nye

typer betalingstjenester, som udbydes af andre end brugers kontoførende institut, samt sikre at disse kommer under passende regulering. Dermed giver man imidlertid samtidig en juridisk ret til adgang til brugers betalingskonti, hvilket rejser en række sikkerhedsmæssige spørgsmål i forbindelse med eksempelvis overdragelse af log-in oplysninger fra bruger til tredjepartsbetalingstjenesteudbydere, jf. nedenfor.

Der er to slags udbydere af tredjepartsbetalingstjenester: Der er dem som initierer betalinger, og der er dem som bearbejder betalingsdata samt øvrige kontooplysninger, såkaldte kontooplysningstjenester.

De udbydere der initierer betalinger opererer mellem betalingsmodtageren og betalers betalingskonto. Dette gør det muligt at foretage billige og effektive elektroniske betalinger uden at bruge et kreditkort, f.eks. ved handel på internettet, hvor en tredjepartsbetalingstjeneste kan iværksætte en betaling via brugers netbank. Et konkret eksempel er, når en bruger f.eks. deltager i spil på internettet og skal betale spiludbyderen. I dette eksempel benytter brugeren ikke de sædvanlige betalingsmetoder, men vælger at betale eksempelvis Trustly, der igangsætter betalinger fra brugernes bankkonti direkte til spiludbyderen, hvilket gør transaktionen hurtigere og nemmere end en egentlig bankoverførsel.

Kontooplysningstjenester opererer mellem bruger og brugers pengeinstitut, hvorfra disse tjenester trækker information om betalinger og indeståender fra brugers betalingskonti med henblik på at præsentere disse på en overskuelig måde for brugeren.

Kommissionen lagde i sit oprindelige forslag op til, at begge typer tredjepartsbetalingstjenesteudbydere skulle underlægges samme rettigheder og forpligtelser, som for de nuværende betalingstjenesteudbydere.

Kompromisforslaget lægger imidlertid op til, at det vil være muligt for medlemsstaterne at undtage kontooplysningstjenester for stort set alle forpligtelser i forbindelse med at opnå tilladelse som betalingstjeneste. Det gælder f.eks. kapitalkrav og bestemmelser om egnethed og hæderlighed (fit & proper) for ledelsesmedlemmer. Det er dog muligt for medlemsstaterne at opretholde disse regler, hvilket det forventes, at Danmark vil gøre, da det vil kunne understøtte, at betalingsdata er sikre. Kompromisforslaget stiller krav om, at kontooplysningstjenester har en professionel ansvarsforsikring.

Kommissionens forslag fastlægger, at tredjepartsbetalingstjenesteudbydere skal kunne anvende pengeinstitutters autentifikationsmetode (i Danmark Nem-ID), når denne agerer på vegne af brugeren, men samtidigt skal tredjepartsbetalingstjenesteudbyderen sikre, at der ikke er andre end pengeinstituttet, der har adgang til - og kan se - brugerens log-in oplysninger. Det er endnu ikke afklaret, hvordan det præcist skal sikres i praksis og om det kan ske uden, at brugeren fra start indtaster sine log-in oplysninger hos tredjepartsbetalingstjenesteudbydere. Det ville i givet fald være et problem, idet svindlere som eksempelvis udgiver sig for at være en registreret tredjepartsbetalingsudbyder derved vil kunne få adgang til brugernes adgangsoplysninger. Nem-ID-reglerne tillader pt. ikke, at brugerne deler deres adgangsoplysninger med nogen.

Ifølge kompromisforslaget skal EBA udarbejde standarder med henblik på at imødegå sikkerhedsmæssige brister i situationer, hvor brugeren har udleveret sine brugeroplysninger til tredjepartsbetalingstjenester, fx forhindring af sikkerhedsmæssige brister i forhold til en brugers netbank, hvor adgang typisk sker gennem NemID, eller offentlige services som borger.dk, skat.dk eller andre offentlige hjemmesider.

EBA skal ifølge kompromisforslaget fastlægge, hvilke foranstaltninger tredjepartsbetalingsudbydere skal foretage for at sikre, at de ikke selv kan se brugernes adgangso-

lysninger. Dette arbejde er endnu ikke igangsat, og derfor er det ikke muligt endnu at sige, hvordan en endelig løsning vil se ud.

Kompromisforslaget stiller endvidere krav om stærk transaktionsautentifikation¹ for tredjepartsbetalingsudbydere, hvilket er en forbedring vedrørende IT-sikkerheden i forhold til det oprindelige forslag. EBA skal også på dette område udforme de nærmere tekniske standarder til denne løsning, hvilket forventes at ske allerede i 2015.

Betalingsinstitutter

Betingelserne for at opnå tilladelse som betalingsinstitut skærpes, idet der vil blive stillet yderligere krav på IT-sikkerhedsområdet. Betalingsinstitutter er virksomheder, der udbyder og gennemfører betalingstjenester, f.eks. pengeoverførselsvirksomhed og tjenester der muliggør kontanthævninger. For at styrke sikkerheden ved internetbetalinger skal der anvendes stærk kundeautentifikation ved iværksættelse af betalingstransaktioner. Betaler hæfter ikke ved uautoriserede betalinger.

Der skal oprettes et centralt europæisk register hos EBA med samlet overblik over betalingsinstitutter, disses handelsagenter og filialer inden for EU/EØS. Virksomhederne skal holde tilsynsmyndigheden løbende orienteret om ændringer i etablering af filialer, anvendelse af såkaldte handelsagenter og outsourcing af driftsmæssige funktioner.

Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag.

Adgang til betalingssystemer

Kommissionens forslag indebærer, at eksisterende aktører pålægges at tillade nye aktører på markedet adgang til eksisterende betalingssystemer på ikke diskriminerende og lige vilkår. Dette vil gøre det nemmere for nye aktører at komme ind på betalingsmarkedet og dermed øge konkurrencen på markedet, idet eksempelvis alle kortindløsere på lige og objektivt fastlagte vilkår vil få bedre mulighed for at foranledige (indløse) betalinger med eksempelvis dankortet. En kortindløser (f.eks. i Danmark Nets) er den virksomhed som sikrer, at betalingsmodtager får sine penge ved en kortbetaling fra kortbrugeren, dvs. får indløst sit tilgodehavende hos brugeren.

Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag.

Hæftelse

Kommissionens forslag fastsætter, at bruger i tilfælde af misbrug af betalingskortet ved simpel uagtsomhed højst kan hæfte for op til 50 euro mod op til 150 euro i det gældende direktiv.

Ifølge Kommissionens forslag fulgte det endvidere, at betaler hæftede ubegrænset, hvis betaler havde handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Ifølge kompromisforslaget er det, på foranledning af Danmark, blevet muligt for medlemsstaterne (som det er tilfældet i det nugældende direktiv) at lempe betalers ansvar i tilfælde hvor en bruger har handlet groft uagtsomt, men ikke svigagtigt. Medlemssta-

---

¹ En stærk kundeautentifikation er en procedure baseret på brugen af mindst to af følgende delelementer – viden (i), besiddelse (ii) og medfødte karakteristika(iii).

- i) noget som kun brugeren sidder inde med, f.eks. et kodeord, personligt ID nummer
- ii) noget som kun brugeren fysisk besidder, f.eks. en specialnøgle, smart card, mobiltelefon
- iii) noget som kun brugeren er; f.eks. biometriske karakteristika som f.eks. fingeraftryk.

Derudover bør de valgte delelementer være gensidigt uafhængige, dvs. en kompromittering af et delelement kompromitterer ikke det andet(eller de andre). Mindst et af delelementerne bør ikke være genanvendeligt eller kopierbart (undtagen de medfødte elementer), og bør ikke kunne stjæles i smug gennem internettet. Den stærke autentificeringsprocedure bør designes på en sådan måde, at fortroligheden af autentificeringsdata beskyttes.

terne kan således fortsat vælge ikke at lade betaler hæfte, hvis betaler udelukkende har handlet groft uagtsomt og ikke forsætligt. Det danske ønske skal ses i lyset af de danske fleksible hæftelsesregler, hvor brugers hæftelse er proportional med graden af uansvarlighed.

Flere beføjelser til værtslandets tilsynsmyndigheder

Kommissionen forslag indeholder flere beføjelser til værtslandets tilsynsmyndigheder samt øgede informationsforpligtigelser over for værtslandets tilsynsmyndigheder. Dette er blevet yderligere styrket igennem forhandlingerne.

Kompromisforsaget sikrer f.eks., at værtslandets myndigheder kan gribe ind overfor udenlandske filialer af betalingstjenesteudbydere, hvis alle betaleres såkaldte væsentlige interesser er i fare. Det kunne eksempelvis være, hvis disse var i fare for at gå konkurs.

Sanktioner

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget sikre, at de kompetente myndigheder har mulighed for at pålægge sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet. I det oprindelige forslag fra Kommissionen var det specificeret, at disse sanktioner skulle være administrative.

I kompromisforslaget refereres nu alene til sanktioner. Dermed er det op til den enkelte medlemsstat at vælge imellem indførelsen af administrative eller strafferetlige sanktioner.

Forordningen om interbankgebyrer

Forslaget til forordning om interbankgebyrer har til formål at fremme det digitale indre marked ved at gøre kortbetalinger sikrere og billigere for både handlende og forbrugere.

Lofter over interbankgebyrer

I forslaget til forordningen om interbankgebyrer indføres der grænser (lofter) for hvor høje interbankgebyrer ved transaktioner baseret på forbrugernes debit- og kreditkort kan være. Et interbankgebyr er et gebyr, der betales af kortindløser, (den virksomhed som sikrer, at betalingsmodtager får sine penge ved en kortbetaling, f.eks. i Danmark Nets) til kortudsteder (f.eks. et pengeinstitut), hver gang forbrugeren benytter sit betalingskort, for at kortudsteder kan få dækket sine omkostninger ved udstedelse og brugers brug af kortet.

Kommissionen vurderer, at de foreslåede lofter over interbankgebyrerne vil bidrage til at fjerne væsentlige forskelle mellem de nationale betalingsmarkeder og reducere interbankgebyrer. Kommissionen vurderer, at lofter over interbankgebyrer for forbrugerkort, vil nedbringe omkostningerne for de handlende ved korttransaktioner, hvorved en overvæltning af gebyrer (tillægsgebyrer) på forbrugeren ikke længere vil være berettigede.

I en overgangsperiode på 22 måneder vil der alene være lofter over interbankgebyrerne for debit- og kreditkort ved grænseoverskridende transaktioner, f.eks. når en forbruger bruger sit kort i et andet land, eller når en handlende bruger en bank i et andet land. Derefter vil disse lofter også gælde for indenlandske transaktioner. Lofterne fastsættes som 0,20 pct. af transaktionsværdien for debetkort, f.eks. i Danmark dankortet, og 0,30 pct. af transaktionsværdien for kreditkort, f.eks. Mastercard.

Kommissionens oprindelige forslag indebærer således, at interbankgebyrer ikke må overstige 0,2 pct. af transaktionsbeløbet for debetkort. I Danmark anvendes imidlertid et fast nominelt gebyr pr. transaktion for dankortet. Det indebærer, at for tilstrækkeligt små transaktionsbeløb kan gebyret ved dankortet i dag overstige 0,2 pct. af transaktionsbeløbet, mens gebyret modsat udgør mindre end 0,2 pct. for tilstrækkeligt store transaktionsbeløb.

I kompromisforslaget er der, på dansk foranledning, lagt op til væsentligt større fleksibilitet for medlemsstaterne til at tilpasse reguleringen af interbankgebyrer til nationale forhold, end der var indeholdt i Kommissionens forslag. Kompromisforslaget giver således mulighed for, at medlemsstaterne (som et alternativ til gebyrloftet på en fast pct.-sats af hvert enkelt transaktionsbeløb) kan vælge at indføre loftet over gebyrer pr. transaktion, så det samlede nominelle gebyr set over et helt år for alle foretagne transaktioner med det pågældende debetkort for alle brugere af kortet ikke overstiger 0,20 pct. af værdien af alle de foretagne transaktioner med debetkortet. Der gives således mulighed for, at gebyrloftet kan gælde for alle transaktioner set samlet og ikke for hver enkelt transaktion.

Det er vurderingen, at kompromisforslaget tilgodeser hensynet til dankortet.

For så vidt angår kort, der ikke er omfattet af lofterne (f.eks. firmakort og såkaldte trepartssystemer, hvor et kortselskab indgår aftaler direkte med både kortholder og betalingsmodtager), vil de handlende (f.eks. detailforretninger) kunne pålægge et tillægsgebyr eller afvise at modtage de pågældende kort. Kommissionen forventer på den baggrund, at omkostningerne ved disse kort væltes direkte over på dem, der benytter de pågældende kort, frem for at blive båret af alle forbrugere.

Hensigten med forslaget, herunder indførelsen af lofter over interbankgebyrerne, er at tilskynde til øget konkurrence og nedbringe omkostningerne for de handlende og dermed skabe et mere effektivt betalingsmarked på EU-plan. Kommissionen vurderer, at dette ligeledes tilskynder til innovation og fremme af nye betalingstjenester.

Adskillelse af betalingskortselskab og processingselskab

Forslaget til forordning indeholder også en række bestemmelser i forbindelse med adskillelse af betalingskortselskaber og processingselskab, dvs. det selskab der sørger for, at betalingstransaktionen autoriseres eller godkendes (f.eks. i Danmark Nets). I forslaget lægges der op til en såvel juridisk som organisatorisk og ejermæssig adskillelse af betalingskortselskaber og processingselskaber. Det betyder, at der skal være en juridisk adskillelse mellem den aktør, som ejer rettighederne til et betalingskort (betalingskortselskabet), og den aktør, der driver den såkaldte betalingsinfrastruktur (processingselskabet), dvs. disse selskaber skal ifølge Kommissionens oprindelige forslag være selvstændige juridiske enheder. Dette er med henblik på at øge konkurrencen på området for processing og muliggøre, at denne serviceydelse kan tilbydes af andre aktører udover kortselskabet selv.

I kompromisforslaget er der ikke tale om et krav om juridisk adskillelse, men alene krav om en organisatorisk adskillelse (adskilt organisation og regnskabsafklæggelse), hvilket er en imødekommelse af danske synspunkter. Bestemmelsen er således mindre indgribende end Kommissionens oprindelige forslag, og et krav om organisatorisk adskillelse af kortselskab og processingselskab vurderes ikke at have væsentlige konsekvenser for dankortet.

Co-badging

Kommissionens forslag indeholder også bestemmelser om co-badgede betalingskort. Det kaldes co-badging, når et betalingskort indeholder flere kort, og Visa/dankortet er et eksempel på et co-badged betalingskort.

Ifølge Kommissionen oprindelige forslag forbydes banker og kortselskaber at bestemme hvilken del af betalingskortet, som kan anvendes i en given situation. Derimod lægges der op til at det alene er forbrugeren der kan vælge hvilke betalingskort, han eller hun ønsker at benytte.

I kompromisforslaget er der på dansk foranledning foretaget ændringer i Kommissionens forslag. Ifølge kompromisforslaget vil forretninger have mulighed for at forudind-

stille kortterminaler til at vælge det billigste betalingskort, når en forbruger betaler med et co-badged betalingskort, f.eks. dankort når der betales med Visa/dankort, og hvor forbrugeren aktivt kan fravælge forretningens forudindstilling. Det har ikke været muligt at flytte forhandlingerne yderligere på dette punkt. Det nuværende kompromisforslag kan komme til at medføre færre betalinger med dankortet, hvis dankortet ved nogle typer af transaktioner ikke længere er det billigste kort for forretningen. Sådan som den danske abonnementsmodel er indrettet i dag vil den situation kunne opstå.

Dankortet er samlet set det billigste betalingsmiddel ud fra en samfundsøkonomisk betragtning, og det er derfor væsentligt at brugen af dankortet fastholdes. Den nævnte udfordring kan løses i den danske regulering af dankortet og i abonnementsmodellen for dankortet. Abonnementsmodellen for dankortet indebærer, at forretningerne betaler et årligt abonnement beregnet ud fra omkostningerne ved driften af systemet, og abonnementsatsen afhænger af, hvor mange dankorttransaktioner, der gennemføres i den pågældende forretning. Abonnementssatserne er reguleret i en bekendtgørelse udstedt af erhvervs- og vækstministeren. Regeringen vil tage initiativ til, at foretage de nødvendige ændringer i den danske regulering af dankort.

Forordningens sammenhæng med betalingstjenestedirektivet

I Kommissionens forslag til direktivet indføres et forbud mod overvæltning af gebyrer, når der benyttes de betalingskort, som er omfattet af reguleringen af interbankgebyrer. Overvæltning betyder, at en forretning opkræver betaleren et gebyr for betaling med betalingskort.

Årsagen til forbuddet er ifølge Kommissionen, at loftet på interbankgebyrerne medfører store besparelser for forretningerne, så overvæltning af resterende gebyrer på disse kort ikke kan berettiges.

Forbuddet mod overvæltning betyder, at forretninger ikke længere vil kunne opkræve gebyrer fra handlende, når der benyttes de mest almindelige kreditkort i den fysiske handel, ligesom overvæltning af gebyrer vil være forbudt i den ikke-fysiske handel, når der benyttes de kort, som er omfattet af reguleringen af interbankgebyrer. Forretninger vil fortsat have mulighed for at overvælte gebyrer på andre betalingskort og firmakort, der ikke er omfattet af reguleringen.

Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag.

Øvrige tiltag

Øvrige elementer i forordningen omfatter bl.a. en række tiltag med henblik på at styrke konkurrencen på markedet for indløsning af betalingskort, herunder en udvidelse af forretningers mulighed for at afvise dyre betalingskort. Det vil eksempelvis betyde, at en forretning ikke længere, som i dag, kan tvinges til også at modtage dyre internationale kreditkort, hvis forretningen ønsker at modtage internationale debetkort, dvs. et krav om modtagelse af alle typer af kort afskaffes.

Hjemmelsgrundlag

Forslagenes hjemmel er artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet, jf. den almindelige beslutningsprocedure.

Nærhedsprincippet

Regeringens vurdering er, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet formålet er at sikre ensartede muligheder og rettigheder for alle forbrugere i EU og bidrage til en øget harmonisering og konkurrence for såvel indenlandske og grænseoverskridende betalinger.

Europa-Parlamentets udtalelser

Forslagene har været behandlet i Europa-Parlamentet (EP), hvor der blev stemt om dem i april 2014.

Direktivet

EP støtter generelt Kommissionens forslag om et nyt betalingstjenestedirektiv. EP vurderer, at sikre betalingssystemer i EU er afgørende for at understøtte væksten i EU.

EP støtter, at en tredjepartsbetalingsudbyder, før igangsættelse af en betaling, giver brugeren en række oplysninger. Det er samtidig EP's holdning, at brugerne skal være forpligtede til at oplyse deres pengeinstitut om uautoriserede eller ukorrekte betalingstransaktioner udført af en tredjepartsbetalingsudbyder.

Endvidere lægger EP vægt på beskyttelse af persondata, og at brugerne ikke skal hæfte, hvis eksempelvis den uautoriserede transaktion skyldes et brist i betalingssystemet, som betalingstjenesteudbyder allerede var bekendt med, samt at bruger får hurtig tilbagebetaling ved uautoriserede betalingstransaktioner.

Hvis en uautoriseret betalingstransaktion er igangsat af en tredjepartsbetalingstjeneste, og denne inden én arbejdsdag ikke kan bevise ikke at være ansvarlig for den uautoriserede transaktion, mener EP, at denne skal kompensere pengeinstituttet.

Forordningen

EP støtter generelt Kommissionens forslag om at regulere interbankgebyrer og indføre en række forretningsbestemmelser for bl.a. kortselskaber og kortindløserne med henblik på at fremme konkurrencen på tværs af EU.

EP ønsker et nominelt loft over interbankgebyrer ved debetkort på 7 eurocent frem for de 0,20 pct. som foreslået af Kommissionen. Derudover ønsker EP større fleksibilitet til medlemsstater med nationale betalingskortsystemer i forbindelse med reguleringen. Eksempelvis foreslås det, at nationale myndigheder kan fastsætte lavere lofter over interbankgebyrer end de anførte i forordningen, samt at nationale betalingskort med interbankgebyrer under 0,20 pct. af transaktionsbeløbet kan undtages nogle af forslagens bestemmelser om bl.a. adskillelse af kortselskab og processingselskab.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Det nuværende betalingstjenestedirektiv er implementeret i lov om betalingstjenester og elektroniske penge med tilhørende bekendtgørelse. Direktivforslaget vil kræve ændringer af love samt ændringer af bekendtgørelser.

Forordningsforslaget vil i sin nuværende form kræve ændringer af betalings-tjenesteloven samt den tilknyttede bekendtgørelse om gebyrer ved brug af betalingsinstrumenter i den fysiske handel. Dette vil vedrøre bestemmelser om overvæltning af gebyrer (tillægsgebyrer) samt bestemmelser vedrørende interbankgebyrer, der er delvist reguleret i § 79 og 80.

For yderligere beskrivelse af gældende ret på området henvises til grund- og nærhedsnotat af 20. februar 2014.

Statsfinansielle konsekvenser

Direktivet

De nye autentifikationsløsninger, stærk kunde- og transaktions-autentifikation, herunder adgangen for tredjepartsbetalingstjenester, kan betyde, at det bliver nødvendigt at ændre den eksisterende Nem-ID-løsning, hvilket kan have statsfinansielle konsekvenser.

ser. Dog skal de endelige tekniske krav hertil fastsættes af EBA, hvorfor det uvist i hvilket omfang nuværende løsninger vil blive påvirket. Det skal dog tages i betragtning, at det forventes, at den nuværende Nem-ID løsning under alle omstændigheder skal justeres, idet NemID, som i dag drives af Nets, planmæssigt skal sendes i nyt udbud. Evt. merudgifter afholdes som udgangspunkt inden for den eksisterende ramme. En nærmere undersøgelse af de statsfinansielle konsekvenser pågår.

Forslaget medfører desuden en række nye tilsynsopgaver for eksempel i forhold til at give tilladelse som betalingsinstitut, føre tilsyn med flere transaktioner, behandle årlige IT-risikoindebretninger og behov for øgede IT-ressourcer osv. Det forventes endvidere, at der skal føres tilsyn med flere virksomheder.

De øgede tilsynsmæssige opgaver vurderes ikke at kunne håndteres inden for Finanstilsynets eksisterende rammer. Direktivet vil derfor medføre et øget ressourcebehov for Finanstilsynet. Sådanne omkostninger finansieres gennem bidrag fra finansielle virksomheder under tilsyn, som det er normal praksis for Finanstilsynet.

Forordningen

Forslaget vil i sin nuværende form kræve ændringer af betalingstjenesteloven samt den tilknyttede bekendtgørelse om gebyrer ved brug af betalingsinstrumenter i den fysiske handel. Forslaget medfører desuden en række nye tilsynsopgaver f.eks. i forbindelse med håndhævelse af lofter over interbankgebyrer og forretningsregler for kortselskaber og kortindløserne.

Denne tilsynsopgave vurderes at medføre et øget ressourcebehov for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Sådanne omkostninger finansieres gennem bidrag fra finansielle virksomheder under tilsyn, som det er normal praksis for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagene forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i Europa, da de vil medføre et mere integreret europæisk betalingsmarked med mindre markedsfragmentering og mere konkurrence til gavn for forbrugere.

Hvis det i betalingstjenestedirektivet fastholdes, at brugeren har mulighed for at udlevere sine adgangsplysninger, f.eks. NemID, til en tredjepartsbetalingsudbyder vil der som anført ovenfor være risiko for, at oplysningerne bliver misbrugt til uautoriserede handlinger i brugerens netbank. Det vil i givet fald kunne medføre økonomiske omkostninger for brugeren eller dennes forsikringsselskab eller pengeinstitut afhængig af omstændighederne. Det forventes dog som beskrevet ovenfor, at det vil være muligt for EBA at fastsætte passende standarder, der kan imødegå denne udfordring.

Forordningen vil også begrænse interbankgebyrernes størrelse, i første omgang i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner med kredit og debetkort, og to år efter ikrafttrædelsen også i forbindelse med indenlandske transaktioner, og en del af den besparelse, dette vil medføre, kan potentielt komme forbrugerne til gode, f.eks. gennem påvirkning af detailpriser.

Reglerne vil ligeledes betyde, at gebyrer for brugen af betalingskort på tværs af EU vil blive harmoniseret, hvilket vil kunne øge attraktiviteten ved at betale med kort frem for kontanter, der er væsentlige dyrere for samfundet.

I Danmark er dankortet det billigste betalingsmiddel på kortsiden, hvilket blandt andet en undersøgelse fra Nationalbanken har vist. Det gælder også i forhold til internationale kort. Derfor er det ud fra et samfundsøkonomisk perspektiv vigtigt, at vi i Danmark kan fastholde og videreudvikle dankortet.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Direktivet

Forslaget forventes at medføre administrative omkostninger for pengeinstitutterne, idet vurderingen er, at pengeinstitutternes nuværende tekniske løsninger ikke er parate til at håndtere adgang for tredjepartsbetalingstjenesteudbydere. Det er endvidere forventningen, at pengeinstitutterne vil skulle investere i udvikling af nye autentificeringsløsninger. Dette skal dog ses i lyset af, at den teknologiske udvikling i sig selv vil nødvendiggøre løbende justeringer af de tekniske løsninger.

Endvidere pålægges alle betalingstjenesteudbydere øgede sikkerhedsmæssige krav. Hertil kommer, at forslaget øgede krav til indberetning af risikovurderinger og rapportering af væsentlige hændelser pålægger betalingstjenesteudbyderne en vis administrativ byrde, da de skal indsende en årlig risikovurdering til en central myndighed, som videresendes til EBA og Finanstilsynet, samt meddele EBA og Finanstilsynet om væsentlige sikkerhedshændelser inden for en frist på 24 timer. Selskabernes outsourcing-leverandører bliver også påvirket af forslaget, idet de skal kunne reagere tilstrækkeligt hurtigt til, at betalingsvirksomhederne kan overholde EBAs krav.

Betalningstjenesteudbyderne motiveres til at benytte stærk kundeautentifikation ved fjernhandel, da betalingstjenesteudbyderen ellers hæfter for eventuelle uautoriserede transaktioner, medmindre betaleren har handlet svingagtigt. Det bliver ligeledes et krav for disse, at de skal benytte stærk transaktions-autentifikation. Der er i dag i Danmark mange betalingsløsninger, hvor stærk kundeautentifikation ikke benyttes ved internethandel. Udbydere af disse vil således skulle investere i deres betalingsystemer for at efterleve de nye krav.

Forordningen

Forordningen om interbankgebyrer vil få betydning for udbydere af betalingstjenester, herunder Nets, der udbyder dankortet. Dette vil primært vedrøre forretningsregler og organisatoriske justeringer i henhold til bestemmelserne om adskillelse af kortselskab og processingselskab. Det er vurderingen, at kompromisforslaget giver mere fleksibilitet og betyder, at dankortet kan videreføres.

I forbindelse med udskiftning og udvikling af forretningernes kortterminaler, skal disse kunne håndtere sondringen mellem to kortsystemer på et co-badged betalingskort.

Høring

Forslagene har været i høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor og EU-Specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbruger-spørgsmål. For en gennemgang af høringssvarene henvises til grund- og nærhedsnotat fra den 20. februar 2014.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat af 20. februar 2014 om forslaget til nyt betalings-tjenestedirektiv og forslaget til forordning om interbankgebyrer er oversendt til Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Direktivet

Regeringen støtter generelt formandskabets kompromisforlag.

Forslaget vurderes at kunne bidrage til øget konkurrence og nemmere adgang for nye aktører på betalingsmarkedet i EU og i Danmark. Regeringen ser positivt på, at forslaget kan være med til at forbedre EU's indre marked, herunder bidrage til realiseringen af et velfungerende digitalt indre marked.

Regeringen lægger vægt på at tilladelse af tredjepartsbetalingstjenesteudbydere aktiviteter skal ske på en sådan måde, at betalingsystemerne fortsat er sikre, og på en måde hvor betalernes oplysninger er sikret mod misbrug. Regeringen arbejder i den forbindelse for at styrke it-sikkerheden vedrørende tredjepartsbetalingstjenesteudbydere for at modgå misbrug og underminering af betalingsystemernes integritet. Regeringen vil arbejde for, at der bliver en mere sikker behandling af brugernes adgangsoplysninger og således en bedre beskyttelse mod misbrug.

Regeringen støtter fastholdelse af mere fleksible hæftelsesregler, så medlemsstaterne fortsat kan lade betaler undgå at hæfte, når bruger har handlet groft uagtsomt, men ikke forsætligt.

Regeringen støtter, at værtslandets tilsynsmyndigheder ifølge kompromisforslaget i forbindelse med betalingsinstitutters grænseoverskridende aktiviteter får bedre mulighed for at sikre øget brugersikkerhed i værtslandet i tilfælde, hvor denne brugersikkerhed kan være i fare, fx i tilfælde af truende konkurs. Det skal ses i lyset af, at mange overførsler, betalinger mv. i dag er grænseoverskridende.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at medlemsstaterne har valgfrihed mellem administrative og strafferetlige sanktioner til efterlevelse af direktivets sanktionsbestemmelser. Det er således afgørende for regeringen, at det danske system med strafferetlige sanktioner kan opretholdes, og at medlemsstaterne ikke pålægges at indføre administrative sanktioner. Denne valgfrihed vurderes imødekommet i kompromisforslaget.

Forordningen

Regeringen har arbejdet for, at effektive og velfungerende nationale betalingskort, som f.eks. dankortet, undtages fra forordningen, alternativt at bestemmelserne om lofter over interbankgebyrer, adskillelse af kortselskab og processingselskab samt co-badging justeres, så dankortet kan videreføres. Baggrunden er, at disse bestemmelser kan give anledning til øgede omkostninger ved dankort, som er det mest udbredte og benyttede betalingskort i Danmark. Kompromisforslaget reflekterer, hvor langt det har været muligt for Danmark at flytte forhandlingerne.

Regeringen kan støtte formandskabets kompromisforslag.

Det er vurderingen, at kompromisforslaget betyder, at dankortet kan videreføres, men at det vil kræve nogle ændringer af den danske regulering af dankortet, herunder i abonnementsmodellen. Det skyldes, at forordningens bestemmelse vedrørende co-badging kan betyde, at der foretages færre betalinger med dankortet. Regeringen vil derfor tage initiativ til, at foretage de nødvendige ændringer i den danske regulering af dankortet for at sikre, at det også fremover er et udbredt og benyttet kort.

Regeringen lægger vægt på og har arbejdet for større fleksibilitet i forhold til bestemmelserne vedrørende loft over interbankgebyrer, adskillelse af betalingskortkortselskab og processingselskab og bestemmelser om co-badgede betalingskort i forhold til det oprindelige forslag fra Kommissionen.

Lofter over interbankgebyrer

Regeringen støtter overordnet formålet med, at der indføres et fælles regelsæt om interbankgebyrerne, og at de konkrete niveauer på 0,20 pct. af transaktionsværdien for debetkort og 0,30 pct. for kreditkort følger den hidtidige praksis for Kommissionens konkurrencesager. Dette kan betyde en væsentlig reduktion af forretningernes om-

kostninger ved at modtage betalingskort, som kan komme forbrugerne til gode i form af billigere og mere effektive betalingsmuligheder.

Regeringen lægger vægt på, at nationale kortsystemer fortsat kan udvikles og udbydes af pengeinstitutterne i Danmark, og at den nuværende gebyrstruktur mellem pengeinstitutterne og Nets kan opretholdes.

Regeringen har lagt vægt på, at effektive og velfungerende nationale debetkortsystemer, hvor interbankgebyret er under de foreslåede 0,20 pct. for debetkort, undtages fra forordningens bestemmelser. Dette har der imidlertid i forhandlingerne ikke været tilstrækkelig opbakning til.

Regeringen kan støtte, at der er indført væsentligt større fleksibilitet for medlemsstaterne i forbindelse med at tilpasse reguleringen af interbankgebyrer til nationale forhold. Dette sker ved at indføre et loft i form af et fast gebyr pr. transaktion, så længe det samlede nominelle gebyr set over et helt år for alle foretagne transaktioner for alle brugere af et debetkort ikke overstiger 0,20 pct. af værdien af alle de foretagne transaktioner.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at medlemsstaterne opnår den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse lofterne over interbankgebyrer til nationale betalingskortsystemer, som tilfældet er i kompromisforslaget.

Adskillelse af betalingskortselskab og processingselskab

Regeringen lægger vægt på, at bestemmelserne om adskillelse af betalingskortselskab og processingselskab ikke finder anvendelse hos velfungerende nationale betalingskortsystemer. Regeringen har arbejdet for, at nationale betalingskortsystemer, hvor interbankgebyret er under de foreslåede 0,20 pct. for debetkort, undtages fra forordningens bestemmelser, herunder fsva. adskillelse af betalingskortselskab og processingselskab. Dette har der imidlertid i forhandlingerne ikke været tilstrækkelig opbakning til.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at kompromisforslaget om adskillelse fastholdes. Det medfører en mindre indgribende adskillelse af kortselskab og processingselskab, idet der i seneste kompromisforslag ikke er tale om en juridisk adskillelse, men alene en organisatorisk adskillelse (adskilt organisation og regnskabsaflægning).

Co-badging

Regeringen lægger vægt på, at forbrugerne tilskyndes til at benytte de billigste og mest effektive betalingsmidler. Regeringen lægger vægt på, at forretninger fortsat har mulighed for at forudindstille kortterminaler til at vælge det billigste betalingskort, når en forbruger betaler med et co-badged betalingskort så som Visa/dankort. Dette skal ses i lyset af, at dankortet er langt det billigste betalingsmiddel i Danmark.

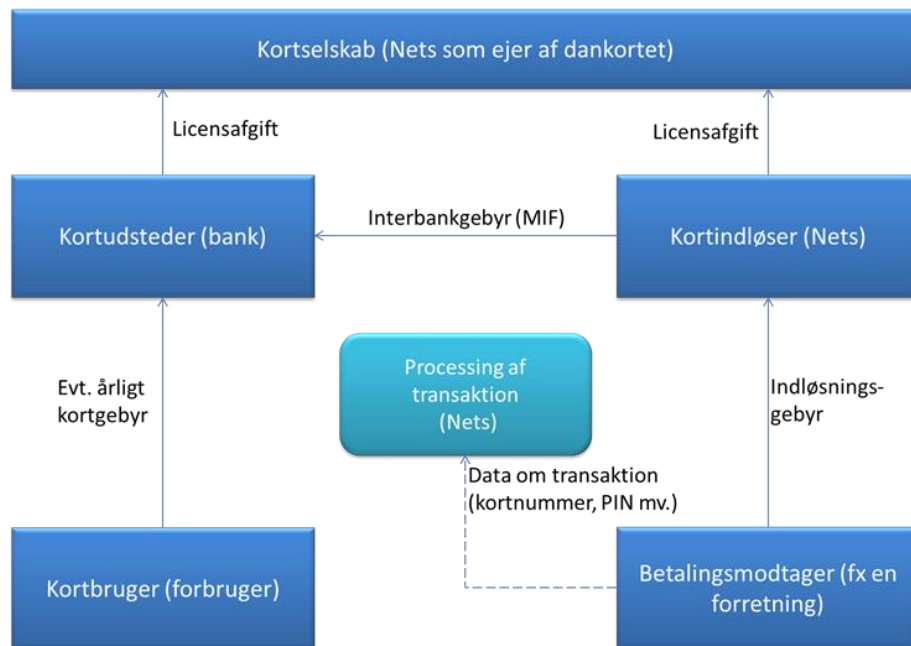
Regeringen lægger afgørende vægt på, at kompromisforslaget fastholdes, så forretninger har mulighed for at forudindstille kortterminaler til at vælge det billigste betalingskort, når en forbruger betaler med et co-badged betalingskort, f.eks. når der betales med Visa/dankort. Regeringen vil tage initiativ til, der bliver foretaget de nødvendige ændringer i den danske regulering af dankortet – herunder abonnementsmodellen.

Andre landes holdning

Medlemsstaterne ventes generelt at kunne støtte kompromisforslaget til nyt betalings-tjenestedirektiv og kompromisforslaget til forordning om interbankgebyrer.

Bilag 1: De centrale aktører på betalingskortmarkedet

Kortbruger er den person som kortet er udstedt til, og som har ret til at bruge kortet.

Kortudsteder er den virksomhed, der udsteder betalingskortet til kortholder, f.eks. et pengeinstitut.

Betalingsmodtager er den forretning eller lignende, der udbyder varer eller tjenester mod betaling med et betalingskort.

Kortindløser er den finansielle virksomhed, der sikrer, at betalingsmodtageren får sine penge ved en kortbetaling.

Kortselskabet er det selskab, der ejer rettighederne til varemærket og giver kortudstedere og -indløserne ret til at udstede og indløse betalingskort med det pågældende varemærke.

Processoren er den aktør, der bl.a. håndterer godkendelsen af betalingen og indsamling af relevant data til brug for, at kortindløseren kan overføre pengene.